

Europeiska unionens officiella tidning

L 39

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiotredje årgången

12 februari 2010

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EU) nr 124/2010 av den 11 februari 2010 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

Kommissionens förordning (EU) nr 125/2010 av den 11 februari 2010 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 676/2009 3

BESLUT

2010/86/EU, Euratom:

★ Europaparlamentets beslut av den 20 januari 2010 om val av Europeisk ombudsman 4

2010/87/EU:

★ Kommissionens beslut av den 5 februari 2010 om standardavtalsklausuler för överföring av personuppgifter till registerförare etablerade i tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG [delgivet med nr K(2010) 593] ⁽¹⁾ 5

Pris: 3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

IV Rättsakter som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget

★ Rådets beslut 2010/88/Gusp/RIF av den 30 november 2009 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål	19
--	----

Avtal mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål	20
--	----

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 124/2010

av den 11 februari 2010

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 februari 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 februari 2010.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	176,4
	JO	82,9
	MA	82,1
	TN	124,7
	TR	99,6
	ZZ	113,1
0707 00 05	JO	150,4
	MA	75,9
	TR	140,4
	ZZ	122,2
0709 90 70	IL	247,1
	MA	123,7
	TR	143,3
	ZZ	171,4
0709 90 80	EG	69,8
	MA	131,9
	ZZ	100,9
0805 10 20	EG	49,7
	IL	57,3
	MA	47,1
	TN	47,0
	TR	52,0
	ZZ	50,6
0805 20 10	IL	150,5
	MA	89,1
	ZZ	119,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	56,3
	EG	57,3
	IL	92,1
	JM	109,6
	MA	85,7
	PK	45,0
	TR	61,9
	ZZ	72,6
0805 50 10	EG	76,3
	IL	76,3
	TR	70,0
	ZZ	74,2
0808 10 80	CL	60,1
	CN	68,1
	MK	24,7
	US	111,9
	ZZ	66,2
0808 20 50	CN	52,8
	US	100,1
	ZA	110,3
	ZZ	87,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 125/2010**av den 11 februari 2010****om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 676/2009**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾, särskilt
artikel 144.1 jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran om den största sänkningen av im-
porttullar för majs till Spanien från tredjeland har inletts
genom kommissionens förordning (EG) nr 676/2009 ⁽²⁾.
- (2) I enlighet med artikel 8 i kommissionens förordning (EG)
nr 1296/2008 av den 18 december 2008 om tillämp-
ning av tullkvoter vid import av majs och sorghum till
Spanien respektive majs till Portugal ⁽³⁾, kan kommissio-
nen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 195.2 i
förordning (EG) nr 1234/2007, besluta att fastställa den

största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av
denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artik-
larna 7 och 8 i förordning (EG) nr 1296/2008.

- (3) Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger på
samma nivå som den största sänkningen av importtullar
eller på en lägre nivå.
- (4) Förvaltningskommittén för den gemensamma organisa-
tionen av jordbruksmarknaderna har inte yttrat sig
inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 29 januari till
och med den 11 februari 2010 inom ramen för den anbudsin-
fordran som avses i förordning (EG) nr 676/2009, är den
största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 19,61
EUR/ton för en maximal mängd av totalt 8 000 ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 februari 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 februari 2010.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 196, 28.7.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 340, 19.12.2008, s. 57.

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS BESLUT

av den 20 januari 2010

om val av Europeisk ombudsman

(2010/86/EU, Euratom)

EUROPAPARLAMENTET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av ansökningsomgången avseende utnämningen ⁽²⁾,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 24 tredje stycket och 228,

med beaktande av omröstningen under sammanträdet den 20 januari 2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

Europaparlamentet väljer Nikiforos DIAMANDOUROS till Europeisk ombudsman.

med beaktande av sitt beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsprövning ⁽¹⁾,

Utfärdat i Strasbourg den 20 januari 2010.

med beaktande av artikel 204 i arbetsordningen,

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 113, 4.5.1994, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 216, 10.9.2009, s. 7.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 februari 2010

om standardavtalsklausuler för överföring av personuppgifter till registerförare etablerade i tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG

[delgivet med nr K(2010) 593]

(Text av betydelse för EES)

(2010/87/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen, och

av följande skäl:

(1) Enligt direktiv 95/46/EG är medlemsstaterna skyldiga att se till att överföring av personuppgifter till ett tredjeland endast får ske om det berörda landet säkerställer en adekvat skyddsnivå och om medlemsstaternas lagar, vilka följer direktivets övriga bestämmelser, iakttas före överföringen.

(2) Enligt artikel 26.2 i direktiv 95/46/EG får dock medlemsstaterna, förutsatt att vissa garantier ställs, tillåta en överföring eller en serie överföringar av personuppgifter till länder som inte säkerställer ett adekvat skydd av uppgifter. Sådana garantier kan särskilt framgå av lämpliga avtalsklausuler.

(3) Enligt direktiv 95/46/EG ska bedömningen av skyddsnivån ske på grundval av alla de förhållanden som har samband med en överföring eller en grupp överföringar av personuppgifter. Den arbetsgrupp för skydd av enskilda med avseende på behandling av personuppgifter som inrättats enligt direktivet har utfärdat riktlinjer för sådana bedömningar.

(4) Standardavtalsklausulerna bör endast beröra uppgiftsskydd. Därför får uppgiftsutföraren och uppgiftsinföraren ta med sådana andra klausuler om affärsrelaterade frågor som de anser vara av relevans för avtalet, under förutsättning att de inte strider mot standardavtalsklausulerna.

(5) Beslutet bör inte påverka de nationella tillstånd som medlemsstaterna kan komma att bevilja i enlighet med nationella bestämmelser om genomförande av artikel 26.2 i direktiv 95/46/EG. Dess verkan bör inskränka sig till att medlemsstaterna inte får vägra att erkänna att de i beslutet fastställda standardavtalsklausulerna ger tillräckliga garantier. Beslutet bör således inte ha någon inverkan på andra avtalsklausuler.

(6) Kommissionens beslut 2002/16/EG av den 27 december 2001 om standardavtalsklausuler för överföring av personuppgifter till registerförare etablerade i tredje land i enlighet med direktiv 95/46/EG ⁽²⁾ antogs för att underlätta överföringen av personuppgifter från en registeransvarig etablerad i Europeiska unionen till en registerförare i ett tredjeland som inte tillhandahåller ett tillräckligt skydd.

(7) Sedan beslut 2002/16/EG antogs har många erfarenheter gjorts. Dessutom har rapporten om genomförandet av beslut om standardavtalsklausuler om överföring av personuppgifter till tredjeländer ⁽³⁾ visat att det finns ett ökat intresse för att främja användningen av standardavtalsklausuler vid internationell överföring av personuppgifter till tredjeländer som inte erbjuder adekvat skydd. Vidare har berörda parter lagt fram förslag om att uppdatera standardavtalsklausulerna i beslut 2002/16/EG för att ta hänsyn till den snabbt ökande behandlingen av personuppgifter i världen och ta upp vissa frågor som inte ingick i det beslutet ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ EGT L 6, 10.1.2002, s. 52.

⁽³⁾ SEK(2006) 95, 20.1.2006.

⁽⁴⁾ Internationella handelskammaren (ICC), Japan Business Council in Europe (JBCE), EU Committee of the American Chamber of Commerce in Belgium (Amcham) och Federation of European Direct Marketing Associations (FEDMA).

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (8) Beslutets tillämpningsområde bör inte sträcka sig längre än till att fastställa att de angivna klausulerna i bilagan får användas av en registeransvarig etablerad i Europeiska unionen i syfte att ställa tillräckliga garantier i den mening som avses i artikel 26.2 i direktiv 95/46/EG vid överföringen av personuppgifter till en registerförare etablerad i tredje land.
- (9) Detta beslut bör inte omfatta överföring av personuppgifter från registeransvariga som är etablerade i Europeiska unionen till registerförare som är etablerade utanför Europeiska unionen, om uppgifterna omfattas av tillämpningsområdet för kommissionens beslut 2001/497/EG av den 15 juni 2001 om standardavtalsklausuler för överföring av personuppgifter till tredje land enligt direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾.
- (10) Beslutet bör innebära att skyldigheten i artikel 17.3 i direktiv 95/46/EG fullgörs och bör inte påverka innehållet i avtal eller rättsakter som upprättats i enlighet med den bestämmelsen. Några av standardavtalsklausulerna, i synnerhet de om uppgiftsutförarens skyldigheter, bör dock ingå för att klargöra vilka klausuler som kan tas med i ett avtal mellan en registeransvarig och en registerförare.
- (11) Tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna har en nyckelroll i samband med denna avtalsmekanism när det gäller att se till att personuppgifter omfattas av tillräckligt skydd efter överföring. I de undantagsfall då uppgiftsutföraren vägrar eller inte kan ge uppgiftsinföraren korrekta instruktioner och det finns en överhängande risk för att de registrerade lider allvarig skada, bör standardavtalsklausulerna medge tillsynsmyndigheterna rätten att genomföra inspektioner hos uppgiftsinförare och underentreprenörer och i förekommande fall fatta beslut som är bindande för uppgiftsinföraren eller underentreprenören. Tillsynsmyndigheterna bör ha rätt att förbjuda eller avbryta en uppgiftsöverföring eller en serie överföringar som sker enligt standardavtalsklausuler i de undantagsfall där det fastställts att en överföring på avtalsbasis sannolikt har en avsevärt skadlig inverkan på de garantier och åtaganden som ska säkerställa adekvat skydd för den registrerade.
- (12) Standardavtalsklausulerna bör innehålla bestämmelser om de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder, som ska vidtas av registerförare etablerade i tredjeländer med otillräckligt uppgiftsskydd, för att garantera en säkerhetsnivå som är anpassad till de risker behandlingen medför och till karaktären hos de uppgifter som ska behandlas. Parterna bör i avtalet ange de tekniska och organisatoriska åtgärder som, med hänsyn tagen till tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning, den senaste tekniken och kostnaden för att vidta dem, är erforderliga för att skydda personuppgifter mot oavsiktlig eller olaglig utplåning, oavsiktlig förlust, ändring, otillåtet utlämnande eller otillåten åtkomst eller varje annan form av olaglig behandling.
- (13) För att underlätta flödet av uppgifter från Europeiska unionen bör registerförare som erbjuder uppgiftsbehandlingstjänster till flera registeransvariga i Europeiska unionen tillåtas vidta samma tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder, oavsett från vilken medlemsstat uppgiftsöverföringen sker, i synnerhet i sådana fall där uppgiftsinföraren tar emot uppgifter för vidare behandling från flera av uppgiftsutförarens driftsställen i Europeiska unionen, varvid lagen i den medlemsstat där driftsstället är beläget ska tillämpas.
- (14) Det är lämpligt att fastställa vilka upplysningar parterna minst ska ange i avtalet om överföring. Medlemsstaterna bör ha befogenhet att närmare bestämma vilka upplysningar parterna måste lämna. Tillämpningen av det här beslutet bör ses över med ledning av de erfarenheter som görs.
- (15) Uppgiftsinföraren ska behandla de överförda personuppgifterna endast för uppgiftsutförarens räkning och i enlighet med dennes instruktioner och de villkor som anges i klausulerna. I synnerhet bör uppgiftsinföraren inte lämna ut personuppgifterna till tredje man utan att på förhand ha utverkat ett skriftligt tillstånd från uppgiftsutföraren. Uppgiftsutföraren bör under hela uppgiftsbehandlingen hålla uppgiftsinföraren informerad om att uppgifterna ska behandlas i enlighet med uppgiftsutförarens instruktioner, tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning och skyldigheterna enligt klausulerna.
- (16) I rapporten om genomförandet av beslut om standardavtalsklausuler om överföring av personuppgifter till tredjeländer rekommenderades fastställande av lämpliga avtalsklausuler om vidareöverföring från en registerförare etablerad i ett tredjeland till en annan registerförare (uppgiftsbehandling via underentreprenör), för att ta hänsyn till affärsutveckling och praxis i samband med den alltmer globaliserade behandlingen av personuppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 181, 4.7.2001, s. 19.

- (17) Detta beslut bör innehålla särskilda standardavtalsklausuler om när registerförare etablerade i tredjeland (uppgiftsinföraren) lägger ut sina uppgiftsbehandlingstjänster på andra registerförare (underentreprenörer) etablerade i tredjeland. I beslutet bör också anges vilka villkor som utläggningen på entreprenad ska uppfylla för att säkerställa att de personuppgifter som överförs fortsatt omfattas av skydd oberoende av en eventuell vidareöverföring till en underentreprenör.
- (18) Dessutom bör utläggningen på entreprenad endast omfatta sådan behandling som överenskommits enligt ett avtal mellan uppgiftsutföraren och uppgiftsinföraren som innehåller standardavtalsklausulerna enligt detta beslut. För att upprätthålla principen om ändamålsbegränsning enligt direktiv 95/46/EG bör vidareöverföringen inte involvera uppgiftsbehandling i olika former eller för olika syften. Om underentreprenören inte uppfyller sina skyldigheter i fråga om uppgiftsbehandling enligt avtalet bör uppgiftsinföraren förbli ansvarig gentemot uppgiftsutföraren. Överföring av personuppgifter till registerförare som är etablerade utanför Europeiska unionen bör inte påverka det faktum att behandling bör ske i enlighet med tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning.
- (19) Standardavtalsklausulerna bör kunna återopas inte bara av de organisationer som är parter i avtalet utan även av de registrerade, i synnerhet om de registrerade vållas skada till följd av avtalsbrott.
- (20) Den registrerade bör ha rätt att väcka talan mot och, om så är lämpligt, erhålla skadestånd från den uppgiftsutförare som är registeransvarig för de personuppgifter som överförs. I undantagsfall bör den registrerade också ha rätt att väcka talan och, om så är lämpligt, erhålla skadestånd från uppgiftsinföraren i sådana fall där uppgiftsinföraren eller en av dennes underentreprenörer åsidosätter sina skyldigheter enligt klausul 3.2, om uppgiftsutföraren har upphört att existera i faktisk eller rättslig mening eller har hamnat på obestånd. I undantagsfall bör den registrerade dessutom ha rätt att väcka talan och, om så är lämpligt, erhålla skadestånd från en underentreprenör i sådana fall där både uppgiftsutföraren och uppgiftsinföraren har upphört att existera i faktisk eller rättslig mening eller har hamnat på obestånd. Skadeståndsansvaret bör i sådana fall vara begränsat till underentreprenörens egen behandling av uppgifter enligt avtalsklausulerna.
- (21) Om en tvist mellan den registrerade och uppgiftsinföraren inte kan lösas i godo och den registrerade återopar klausulen om tredjepartsberättigande, bör uppgiftsinföraren erbjuda den registrerade att få välja mellan medling och domstolsprövning. Hur stor faktisk valmöjlighet den registrerade kommer att få, beror på tillgången till tillförlitliga och erkända system för medling. Medling utförd av tillsynsmyndigheten med ansvar för uppgiftsskydd i den medlemsstat där uppgiftsutföraren är etablerad bör vara ett alternativ, i de fall där en sådan tjänst erbjuds.
- (22) Den lag som ska tillämpas på avtalet bör vara lagen i det land där uppgiftsutföraren är etablerad, så att en berättigad tredje part har möjlighet att se till att avtalet följs. De registrerade bör om de så önskar och om nationell lag så medger ha möjlighet att företrädas av sammanslutningar eller andra organ. Samma lag bör även tillämpas på bestämmelser om uppgiftsskydd i avtal med en underentreprenör om utläggning av behandlingen av personuppgifter som överförs av uppgiftsutföraren till uppgiftsinföraren i enlighet med standardklausulerna.
- (23) Eftersom detta beslut endast är tillämpligt på utläggning på entreprenad som registerförare etablerade i ett tredjeland gör på underentreprenörer etablerade i ett tredjeland, bör det inte vara tillämpligt på situationer där en registerförare etablerad i Europeiska unionen som behandlar personuppgifter för en registeransvarig etablerad i Europeiska unionen lägger ut sin behandling på en underentreprenör etablerad i ett tredjeland. I sådana fall bör medlemsstaterna fritt kunna välja om de ska ta hänsyn till att principerna och skyddsmekanismerna i de standardavtalsklausuler som anges i detta beslut har använts för att lägga ut uppgiftsbehandling på entreprenad till en registerförare i ett tredjeland, i syfte att tillhandahålla ett adekvat skydd av de rättigheter som tillkommer registrerade vars personuppgifter överförs för behandling av underentreprenör i ett tredjeland.
- (24) Den arbetsgrupp för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter som inrättats enligt artikel 29 i direktiv 95/46/EG har avgivit ett yttrande om den skyddsnivå som uppnås genom de standardavtalsklausuler som bifogas detta beslut; detta yttrande har beaktats vid utarbetandet av det här beslutet.
- (25) Beslut 2002/16/EG bör upphävas.
- (26) Åtgärderna i detta beslut överensstämmer med yttrandet från den kommitté som inrättats enligt artikel 31 i direktiv 95/46/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De standardavtalsklausuler som anges i bilagan till detta beslut ska anses ge tillräckliga garantier för skydd av den personliga integriteten och enskildas grundläggande rättigheter och friheter samt för utövandet av motsvarande rättigheter, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 26.2 i direktiv 95/46/EG.

Artikel 2

Detta beslut ska endast tillgodose att standardavtalsklausulerna i bilagan erbjuder ett adekvat skydd vid överföring av personuppgifter till registerförare. Det påverkar inte tillämpningen av andra nationella bestämmelser som antagits för genomförande av direktiv 95/46/EG och som rör behandling av personuppgifter inom medlemsstaterna.

Detta beslut ska tillämpas på överföring av personuppgifter från sådana registeransvariga som är etablerade i Europeiska unionen till sådana mottagare som är etablerade utanför Europeiska unionens territorium och som endast verkar som registerförare.

Artikel 3

I detta beslut avses med

- a) *särskilda kategorier av uppgifter*: de uppgifter som avses i artikel 8 i direktiv 95/46/EG,
- b) *tillsynsmyndighet*: den säkerhetsmyndighet som avses i artikel 28 i direktiv 95/46/EG,
- c) *uppgiftsutförare*: den registeransvarige som överför personuppgifterna,
- d) *uppgiftsinförare*: den registerförare som är etablerad i ett tredjeland och som samtycker till att från uppgiftsutföraren ta emot personuppgifter avsedda för behandling för uppgiftsutförarens räkning efter överföringen, enligt dennes instruktioner och i enlighet med detta beslut, såvida inte uppgiftsinföraren omfattas av ett system i det berörda tredjelandet som garanterar ett tillräckligt skydd i den mening som avses i artikel 25.1 i direktiv 95/46/EG,
- e) *underentreprenör*: varje registerförare som anlitas av uppgiftsinföraren eller av en annan av uppgiftsinförarens underentreprenörer och som åtar sig att från uppgiftsinföraren eller en annan av uppgiftsinförarens underentreprenörer ta emot personuppgifter i den enda avsikten att efter överföringen behandla personuppgifter för uppgiftsutförarens räkning och i enlighet med uppgiftsutförarens instruktioner, de

standardavtalsklausuler som anges i bilagan samt villkoren i det skriftliga underentreprenörsavtalet,

f) *tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning*: sådan lagstiftning som avser att skydda personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt deras personliga integritet i samband med behandling av personuppgifter, och som är tillämplig på registeransvariga i den medlemsstat där uppgiftsutföraren är etablerad,

g) *tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder*: åtgärder avsedda att skydda personuppgifter mot oavsiktlig eller olaglig utplåning, oavsiktlig förlust, ändring, otillåten utlämnande eller otillåten åtkomst, i synnerhet när behandlingen inbegriper överföring av uppgifter över ett nät, och mot varje annan form av olaglig behandling.

Artikel 4

1. Utan att det påverkar rätten för medlemsstaternas behöriga myndigheter att se till att nationella bestämmelser som antagits i enlighet med bestämmelserna i kapitlen II, III, V och VI i direktiv 95/46/EG följs, får de använda sina befintliga befogenheter för att förbjuda eller avbryta flöden av uppgifter till tredjeland och därigenom skydda enskilda när det gäller behandling av personuppgifter om dem i fall där

a) det konstateras att uppgiftsinföraren eller en underentreprenör enligt den lagstiftning som gäller för denne ska frångå tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning som går utöver de restriktioner som krävs i ett demokratiskt samhälle enligt artikel 13 i direktiv 95/46/EG, om dessa restriktioner sannolikt har en avsevärt skadlig inverkan på de garantier som ställs i tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning eller i standardavtalsklausulerna,

b) en behörig myndighet har fastställt att uppgiftsinföraren eller en underentreprenör inte har följt standardavtalsklausulerna i bilagan, eller

c) det finns skälig grund att anta att standardavtalsklausulerna i bilagan inte följs eller inte kommer att följas och att fortsatt överföring skulle medföra en överhängande risk för allvarlig skada för de registrerade.

2. Förbudet eller avbrottet enligt punkt 1 ska upphöra så snart som skälen för förbudet eller avbrottet inte längre föreligger.

3. När medlemsstaterna vidtar åtgärder i enlighet med punkterna 1 och 2 ska de utan dröjsmål underrätta kommissionen, som ska vidarebefordra uppgifterna till övriga medlemsstater.

Artikel 5

Kommissionen ska utvärdera genomförandet av detta beslut med ledning av tillgänglig information tre år efter att det har antagits. Den ska lämna en rapport om resultaten till den kommitté som inrättats enligt artikel 31 i direktiv 95/46/EG. Den ska ta med alla omständigheter som kan påverka bedömningen av att de bifogade standardavtalsklausulerna ger ett adekvat skydd och alla omständigheter som tyder på att detta beslut tillämpas diskriminerande.

Artikel 6

Detta beslut ska tillämpas från och med den 15 maj 2010.

Artikel 7

1. Beslut 2002/16/EG ska upphöra att gälla den 15 maj 2010.
2. Ett avtal som i enlighet med beslut 2002/16/EG har ingåtts mellan en uppgiftsutförare och en uppgiftsinförare före

den 15 maj 2010 ska förbli giltigt så länge som de överföringar och den uppgiftsbehandling som avtalet avser är oförändrade och personuppgifter som omfattas av detta beslut fortsätter att överföras mellan parterna. Om avtalsparterna beslutar att göra några förändringar i detta avseende eller att lägga ut den uppgiftsbehandling som avtalet avser på en underentreprenör, ska de ingå ett nytt avtal som överensstämmer med standardavtalsklausulerna i bilagan.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 februari 2010.

På kommissionens vägnar

Jacques BARROT

Vice ordförande

BILAGA

STANDARDAVTALSKLAUSULER ("registerförare")

Standardavtalsklausuler enligt artikel 26.2 i direktiv 95/46/EG för överföring av personuppgifter till registerförare i tredjeländer med otillräckligt uppgiftsskydd

Namn på den uppgiftsutförande organisationen:

Adress:

Tfn: Fax: E-postadress:

Övriga uppgifter som krävs för att identifiera organisationen:

.....

("Uppgiftsutföraren")

och

Namn på den uppgiftsinförande organisationen:

Adress:

Tfn: Fax: E-postadress:

Övriga uppgifter som krävs för att identifiera organisationen:

.....

("Uppgiftsinföraren")

var och en "part", tillsammans "parterna".

HAR ENATS om följande avtalsklausuler ("klausulerna") för att säkerställa ett adekvat skydd för privatliv och grundläggande rättigheter och friheter för enskilda i samband med överföring från uppgiftsutföraren till uppgiftsinföraren av sådana personuppgifter som anges i tillägg 1.

Klausul 1

Definitioner

I dessa klausuler gäller följande definitioner:

- a) *personuppgifter, särskilda kategorier av uppgifter, behandling, registeransvarig, registerförare, registrerad och tillsynsmyndighet*: samma innebörd som i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾.
- b) *uppgiftsutförare*: den registeransvarige som överför personuppgifterna.
- c) *uppgiftsinförare*: den registerförare som går med på att från uppgiftsutföraren ta emot personuppgifter för vidare behandling i enlighet med uppgiftsutförarens instruktioner och villkoren i klausulerna, och som inte omfattas av ett system i tredjeland som garanterar ett adekvat skydd i den mening som avses i artikel 25.1 i direktiv 95/46/EG.

⁽¹⁾ Parterna kan här återge definitionerna och betydelserna i direktiv 95/46/EG, om de anser det lämpligare att avtalet fungerar självständigt.

- d) *underentreprenör*: registerförare som anlitas av uppgiftsinföraren eller av en annan av uppgiftsinförarens underentreprenörer och som går med på att från uppgiftsinföraren eller en annan av uppgiftsinförarens underentreprenörer ta emot personuppgifter i den enda avsikten att efter överföringen behandla personuppgifter för uppgiftsutförarens räkning i enlighet med uppgiftsutförarens instruktioner, villkoren i klausulerna samt villkoren i det skriftliga underentreprenörsavtalet.
- e) *tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning*: sådan lagstiftning som avser att skydda personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt deras personliga integritet i samband med behandling av personuppgifter, och som är tillämplig på registeransvariga i den medlemsstat där uppgiftsutföraren är etablerad.
- f) *tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder*: åtgärder avsedda att skydda personuppgifter mot oavsiktlig eller olaglig utplåning, oavsiktlig förlust, ändring, otillåtet utlämnande eller otillåten åtkomst, i synnerhet när behandlingen inbegriper överföring av uppgifter över ett nät, och mot varje annan form av olaglig behandling.

Klausul 2

Information om överföringen

Information om överföringen, och i förekommande fall om särskilda kategorier av personuppgifter, anges i tillägg 1, vilket utgör en integrerad del av klausulerna.

Klausul 3

Tredjepartsberättigande

1. Den registrerade kan i egenskap av berättigad tredjepart åberopa denna klausul och klausulerna 4 b–i, 5 a–e och 5 g–j, 6.1–2, 7, 8.2 samt klausulerna 9–12 gentemot uppgiftsutföraren.
2. Den registrerade kan gentemot uppgiftsinföraren åberopa denna klausul, klausulerna 5 a–e och 5 g, klausulerna 6, 7, 8.2 samt klausulerna 9–12 i sådana fall där uppgiftsutföraren har upphört att existera i faktisk eller rättslig mening, såvida inte en annan enhet enligt avtal eller lag till fullo har övertagit uppgiftsutförarens rättsliga skyldigheter, och som en följd av detta påtar sig uppgiftsutförarens rättigheter och skyldigheter, i vilket fall den registrerade kan åberopa de ovannämnda klausulerna gentemot denna.
3. Den registrerade kan gentemot underentreprenören åberopa denna klausul, klausulerna 5 a–e och 5 g, 6, 7, 8.2 samt klausulerna 9–12 i de fall där uppgiftsutföraren har upphört att existera i faktisk eller rättslig mening eller har hamnat på obestånd, såvida inte en annan enhet enligt avtal eller lag till fullo har övertagit uppgiftsutförarens rättsliga skyldigheter, och som en följd av detta övertar uppgiftsutförarens rättigheter och skyldigheter, i vilket fall den registrerade kan åberopa de ovannämnda klausulerna gentemot denna enhet. Skadeståndsansvaret ska i sådana fall vara begränsat till underentreprenörens egen behandling av uppgifter enligt klausulerna.
4. Parterna har inget att invända mot att en registrerad företräds av sammanslutningar eller andra organ om denne uttryckligen så önskar och i den mån det är tillåtet enligt nationell rätt.

Klausul 4

Uppgiftsutförarens skyldigheter

Uppgiftsutföraren godtar och garanterar

- a) att behandlingen, inbegripet själva överföringen, av personuppgifterna har skett och även i fortsättningen kommer att ske i enlighet med tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning (och i förekommande fall anmäls till behöriga myndigheter i den medlemsstat där uppgiftsutföraren är etablerad) och inte strider mot gällande lagar eller andra författningar i den medlemsstaten,
- b) att han instruerat och under behandlingen av personuppgifter kommer att instruera uppgiftsinföraren att behandla de överförda personuppgifterna endast för uppgiftsutförarens räkning och i enlighet med tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning och klausulerna,

- c) att uppgiftsinföraren kommer att ge tillräckliga garantier vad gäller de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som anges i tillägg 2 till detta avtal.
- d) att han, mot bakgrund av tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning, har funnit säkerhetsåtgärderna lämpliga för att skydda personuppgifter mot oavsiktlig eller olaglig utplåning, oavsiktlig förlust, ändring, otillåtet utlämnande eller otillåten åtkomst, i synnerhet när behandlingen inbegriper överföring av uppgifter över ett nät, och mot varje annan form av olaglig behandling, med hänsyn tagen till teknikens ståndpunkt, kostnaden för vidtagande av åtgärderna och de risker behandlingen innebär och karaktären hos de uppgifter som ska behandlas,
- e) att han kommer att se till att säkerhetsåtgärderna följs,
- f) att, om överföringen avser särskilda kategorier av uppgifter, de registrerade har informerats eller informeras senast när överföringen sker eller så snart som möjligt därefter om att deras uppgifter kan komma att överföras till ett tredjeland som inte tillhandahåller adekvat skydd i den mening som avses i direktiv 95/46/EG,
- g) att vidarebefordra anmälningar från uppgiftsinföraren eller eventuella underentreprenörer i enlighet med klausul 5 b och klausul 8.3 till tillsynsmyndigheten om uppgiftsutföraren beslutar att fortsätta överföringen eller häva avbrottet,
- h) att på begäran tillhandahålla de registrerade en kopia av klausulerna, med undantag för tillägg 2, och en sammanfattande beskrivning av säkerhetsåtgärderna, samt en kopia av eventuella underentreprenörsavtal som måste ingås enligt klausulerna, såvida inte klausulerna eller avtalet innehåller affärsinformation,
- i) att uppgiftsbehandlingen vid en eventuell utläggning på entreprenad utförs i enlighet med klausul 11 av en underentreprenör som tillhandahåller åtminstone samma skyddsnivå för personuppgifter och den registrerades rättigheter som uppgiftsinföraren ska göra enligt klausulerna, och
- j) att han kommer att se till att klausul 4 a–i följs.

Klausul 5

Uppgiftsinförarens skyldigheter ⁽¹⁾

Uppgiftsinföraren godtar och garanterar

- a) att behandla personuppgifter för uppgiftsutförarens räkning och enlighet med dennes instruktioner samt dessa klausuler; om han av något skäl inte kan fullgöra detta krav går han med på att omedelbart informera uppgiftsutföraren om detta, varvid uppgiftsutföraren har rätt att avbryta överföringen av uppgifter och/eller häva avtalet,
- b) att han inte har anledning att förmoda att den lagstiftning som är tillämplig på honom hindrar honom från att fullfölja uppdragsutförarens instruktioner och sina skyldigheter enligt detta avtal; om lagstiftningen ändras på ett sätt som sannolikt har en avsevärt skadlig inverkan på de garantier som klausulerna innebär, ska han anmäla ändringen till uppgiftsutföraren, varvid uppgiftsutföraren har rätt att avbryta överföringen av uppgifter och/eller häva avtalet,
- c) att han har vidtagit de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som anges i tillägg 2 innan de överförda personuppgifterna behandlas,

⁽¹⁾ Standardavtalsklausulerna är inte oförenliga med obligatoriska krav i den nationella lagstiftning som är tillämplig på uppgiftsinföraren, förutsatt att kraven inte går utöver vad som är nödvändigt i ett demokratiskt samhälle på någon av de grunder som anges i artikel 13.1 i direktiv 95/46/EG, dvs. om det är en nödvändig åtgärd med hänsyn till statens säkerhet, försvaret, den allmänna säkerheten, förebyggande, undersökning, avslöjande av brott eller åtal för brott eller av överträdelser av etiska regler som gäller för lagreglerade yrken, ett för staten viktigt ekonomiskt eller finansiellt intresse eller skydd av den registrerades eller andras fri- och rättigheter. Exempel på sådana obligatoriska krav som inte går utöver vad som krävs i ett demokratiskt samhälle är internationellt erkända sanktioner, krav på skatterapportering eller upplysningsplikt när det gäller bekämpning av penningtvätt.

- d) att utan dröjsmål kommer att underrätta uppgiftsutföraren om
- i) varje rättsligt bindande begäran från rättsliga myndigheter om utlämnande av personuppgifterna, om inte detta är förbjudet på grund av exempelvis ett straffrättsligt förbud som syftar till att bevara sekretessen vid brottsutredningar,
 - ii) varje oavsiktlig eller otillåten åtkomst, och
 - iii) varje förfrågan direkt från de registrerade, utan att svara på dem om han inte givits tillstånd till det,
- e) att utan dröjsmål och korrekt handlägga alla frågor från uppgiftsutföraren om behandling av sådana personuppgifter som överförs och att rätta sig efter tillsynsmyndighetens rekommendationer med avseende på behandlingen av de uppgifter som överförs,
- f) att på uppgiftsutförarens begäran ställa sin databehandlingsutrustning till förfogande för granskning av den uppgiftsbehandling som dessa klausuler avser; granskningen ska genomföras av uppgiftsutföraren eller av ett inspektionsorgan med oberoende och sakkunniga ledamöter; de av tystnadsplikt bundna ledamöterna utses av uppgiftsutföraren, i förekommande fall enligt överenskommelse med tillsynsmyndigheten.
- g) att på begäran förse de registrerade med en kopia av klausulerna eller av eventuella befintliga underentreprenörsavtal, såvida inte klausulerna eller kontraktet innehåller känslig affärsinformation; i vilket fall uppgiftsinföraren kan ta bort dessa uppgifter; denna skyldighet omfattar dock inte tillägg 2, som ska ersättas av en sammanfattande beskrivning av säkerhetsåtgärderna i de fall där den registrerade inte kan erhålla en kopia från uppgiftsutföraren,
- h) att han, om uppgiftsbehandlingen läggs ut på entreprenad, i förväg har underrättat uppgiftsutföraren och utverkat skriftligt förhandstillstånd från denne,
- i) att den uppgiftsbehandling som utförs av underentreprenören utförs i enlighet med klausul 11,
- j) att omedelbart översända en kopia av eventuella underentreprenörsavtal som ingåtts enligt klausulerna till uppgiftsutföraren.

Klausul 6

Ansvar

1. Parterna är överens om att en registrerad som lidit skada till följd av att en part eller en parts underentreprenör brutit mot de skyldigheter som avses i klausul 3 eller klausul 11 har rätt till ersättning från uppgiftsutföraren.

2. Om den registrerade, i situationer där uppgiftsinföraren eller dennes underentreprenör bryter mot någon av sina skyldigheter enligt klausulerna 3 eller 11, inte kan rikta skadeståndsanspråk mot uppgiftsutföraren i enlighet med punkt 1 på grund av att uppgiftsutföraren har upphört att existera i faktisk eller rättslig mening eller har hamnat på obestånd, ska uppgiftsinföraren godta att den registrerade kan rikta ett skadeståndsanspråk mot uppgiftsinföraren som om denne var uppgiftsutföraren, såvida inte en annan enhet enligt avtal eller lag till fullo har övertagit uppgiftsutförarens rättsliga skyldigheter, i vilket fall den registrerade kan göra sina rättigheter gällande gentemot denna enhet.

Uppgiftsinföraren kan inte åberopa att en underentreprenör har brutit i sina skyldigheter för att undvika eget ansvar.

3. Om en registrerad, i situationer där en underentreprenör har brutit mot någon av sina skyldigheter enligt klausulerna 3 eller 11, inte kan rikta ett skadeståndsanspråk mot uppgiftsutföraren eller uppgiftsinföraren i enlighet med punkt 1 och 2 på grund av att såväl uppgiftsutföraren som uppgiftsinföraren har upphört att existera i faktisk eller rättslig mening eller har hamnat på obestånd, ska underentreprenören godta att den registrerade kan rikta ett skadeståndsanspråk mot underentreprenören, med avseende på dennes egen behandling av personuppgifter i enlighet med klausulerna, som om denne var uppgiftsutföraren eller uppgiftsinföraren, såvida inte en annan enhet enligt avtal eller lag till fullo har övertagit uppgiftsutförarens eller uppgiftsinförarens rättsliga skyldigheter, i vilket fall den registrerade kan göra sina rättigheter gällande gentemot denna enhet. Skadeståndsansvaret ska i sådana fall vara begränsat till underentreprenörens egen behandling av uppgifter enligt klausulerna.

Klausul 7

Medling och forum

1. Uppgiftsinföraren samtycker till att, om den registrerade återoppar tredje parts rättigheter och/eller kräver ersättning för skador i enlighet med klausulerna, godta den registrerades beslut att

a) inleda medling av tredje part eller, i tillämpliga fall, av tillsynsmyndigheten,

b) hänskjuta tvisten till domstol i den medlemsstat där uppgiftsutföraren är etablerad.

2. Parterna är överens om att den registrerades val inte påverkar dennes materiella eller processuella rätt att söka gottgörelse i enlighet med andra bestämmelser i nationell eller internationell lagstiftning.

Klausul 8

Samarbetet med tillsynsmyndigheterna

1. Uppgiftsutföraren åtar sig att deponera ett exemplar av detta avtal hos tillsynsmyndigheten, om så föreskrivs i tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning eller om tillsynsmyndigheten begär det.

2. Parterna är överens om att tillsynsmyndigheten har rätt att genomföra inspektioner hos uppgiftsinföraren och uppgiftsinförarens eventuella underentreprenörer i samma omfattning och på samma villkor som skulle gälla för en revision hos uppgiftsutföraren enligt tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning.

3. Uppgiftsinföraren ska omedelbart underrätta uppgiftsutföraren om uppgiftsinföraren och dennes eventuella underentreprenörer omfattas av lagstiftning som förhindrar att de blir föremål för inspektion i enlighet med punkt 2. I sådant fall ska uppgiftsutföraren ha rätt att vidta de åtgärder som anges i klausul 5 b.

Klausul 9

Tillämplig lag

Klausulerna omfattas av lagen i den medlemsstat där uppgiftsutföraren är etablerad, nämligen

Klausul 10

Ändring av avtalet

Parterna åtar sig att inte ändra klausulerna. Detta hindrar inte parterna från att om nödvändigt lägga till klausuler om affärsrelaterade frågor, så länge dessa inte står i strid med någon klausul.

Klausul 11

Utläggning på entreprenad

1. Uppgiftsinföraren får inte utan uppgiftsutförarens föregående samtycke på entreprenad lägga ut någon del av den behandling som uppgiftsinföraren utför för uppgiftsutförarens räkning i enlighet med klausulerna. Om uppgiftsinföraren, med uppgiftsutförarens samtycke, lägger över sina skyldigheter enligt dessa klausuler på en underentreprenör, får detta endast ske genom ingående av ett skriftligt avtal med underentreprenören, varigenom denne åläggs samma skyldigheter som enligt klausulerna åligger uppgiftsinföraren⁽¹⁾. Om underentreprenören inte uppfyller sina skyldigheter i fråga om uppgiftsbehandling enligt ett sådant avtal ska uppgiftsinföraren förbli fullt ansvarig gentemot uppgiftsutföraren för underentreprenörens uppfyllande av sina skyldigheter enligt avtalet.

2. Det på förhand ingångna skriftliga avtalet mellan uppgiftsutföraren och uppgiftsinföraren ska även inbegripa en bestämmelse om berättigad tredje part i enlighet med klausul 3 i sådana fall där den registrerade inte kan rikta skadeståndsanspråk i enlighet med klausul 6.1 mot uppgiftsutföraren eller uppgiftsinföraren, eftersom dessa har upphört att existera i faktisk eller rättslig mening eller har hamnat på obestånd, och ingen annan enhet har till fullo övertagit uppgiftsutförarens eller uppgiftsinförarens rättsliga skyldigheter enligt avtal eller lag. Skadeståndsansvaret ska i sådana fall vara begränsat till underentreprenörens egen behandling av uppgifter enligt klausulerna.

3. Bestämmelserna om uppgiftsskyddsaspekter vid utläggning på entreprenad av det kontrakt som avses i punkt 1 på en underentreprenör ska omfattas av lagen i den medlemsstat där uppgiftsutföraren är etablerad, nämligen

⁽¹⁾ Detta krav kan uppfyllas genom att även underentreprenören undertecknar det avtal som ingåtts mellan uppgiftsutföraren och uppgiftsinföraren enligt detta beslut.

4. Uppgiftsutföraren ska föra en förteckning över entreprenadavtal som ingåtts enligt klausulerna och anmälts av uppgiftsinföraren i enlighet med klausul 5 j. Förteckningen ska uppdateras minst en gång om året. Förteckningen ska vara tillgänglig för uppgiftsutförarens dataskyddsmyndighet.

Klausul 12

Skyldigheter efter det att behandlingen av personuppgifter har upphört

1. Parterna är överens om att uppgiftsinföraren och eventuella underentreprenörer efter behandlingens upphörande och beroende på vad uppgiftsutföraren beslutar antingen ska återlämna alla överförda personuppgifter och kopior av dessa till uppgiftsutföraren, eller förstöra alla personuppgifter och intyga för uppgiftsutföraren att så skett, såvida inte den på uppgiftsinföraren tillämpliga lagstiftningen helt eller delvis hindrar honom från att återlämna eller förstöra de överförda personuppgifterna. I så fall ska uppgiftsinföraren garantera att denne kommer att bevara sekretessen hos de överförda personuppgifterna och inte aktivt behandla de överförda personuppgifterna ytterligare.

2. Uppgiftsinföraren och underentreprenören garanterar att de på uppgiftsutförarens och/eller tillsynsmyndighetens begäran kommer att ställa sin databehandlingsutrustning till förfogande för en granskning av de åtgärder som anges i punkt 1.

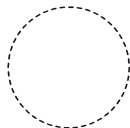
På uppgiftsutförarens vägnar:

Namn (fullständigt):

Befattning:

Adress:

Andra uppgifter som eventuellt krävs för att avtalet ska vara bindande:

(organisationens stämpel)

Namnteckning

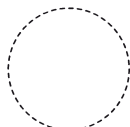
På uppgiftsinförarens vägnar:

Namn (fullständigt):

Befattning:

Adress:

Andra uppgifter som eventuellt krävs för att avtalet ska vara bindande:

(organisationens stämpel)

Namnteckning

*Tillägg 1***Till standardavtalsklausulerna**

Detta tillägg är en del av klausulerna och ska fyllas i och undertecknas av parterna.

Medlemsstaterna kan i enlighet med sina egna nationella förfaranden ange de eventuella ytterligare upplysningar som måste lämnas i tillägget.

Uppgiftsutföraren

Uppgiftsutföraren är (ange verksamhet av betydelse för överföringen):

.....

.....

.....

Uppgiftsinföraren

Uppgiftsinföraren är (ange verksamhet av betydelse för överföringen):

.....

.....

.....

Registrerade

De personuppgifter som ska överföras rör följande kategorier av registrerade (ange närmare):

.....

.....

.....

Typ av uppgifter som överförs

De uppgifter som överförs är av följande slag (ange närmare):

.....

.....

.....

Särskilda kategorier av uppgifter (i förekommande fall)

Överföringen rör följande särskilda kategorier av uppgifter (ange närmare):

.....

.....

.....

Behandling

De personuppgifter som överförs kommer att behandlas på följande sätt (ange närmare):

.....

.....

.....

UPPGIFTSUTFÖRAREN

Namn:

Underskrift

UPPGIFTSINFÖRAREN

Namn:

Underskrift

*Tillägg 2***till standardavtalsklausulerna**

Detta tillägg är en del av klausulerna och ska fyllas i och undertecknas av parterna.

Redogörelse för de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som uppgiftsinföraren vidtagit i enlighet med klausulerna 4 d och 5 c (eller bifogade handlingar/bestämmelser):

.....

.....

.....

.....

EXEMPEL PÅ BESTÄMMELSE OM SKADEERSÄTTNING (EJ OBLIGATORISK)**Ansvar**

Om en part hålls ansvarig för den andra partens brott mot klausulerna är parterna överens om att den senare parten, i den utsträckning denne verkligen är ansvarig, ska ersätta den första parten för alla kostnader, utgifter, skadestånd och förluster som vållats denne.

För att ersättning ska utbetalas måste

- a) uppgiftsutföraren utan dröjsmål underrätta uppgiftsinföraren om anspråket, och
- b) uppgiftsinföraren ges möjlighet att samarbeta med uppgiftsutföraren i försvaret mot och avgörandet av anspråket ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Punkten om ansvarsskyldighet är inte obligatorisk.

IV

(Rättsakter som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget)

RÅDETS BESLUT 2010/88/GUSP/RIF

av den 30 november 2009

**om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Japan
om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 24 och 38, och

av följande skäl:

- (1) Den 26–27 februari 2009 beslutade rådet att bemyndiga ordförandeskapet, biträtt av kommissionen, att inleda förhandlingar om ett avtal mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Dessa förhandlingar har varit framgångsrika och ett avtal har upprättats.
- (2) Med hänsyn till att det saknas bilaterala fördrag om ömsesidig rättslig hjälp mellan medlemsstaterna och Japan eftersträvar Europeiska unionen ett effektivare samarbete mellan sina medlemsstater och Japan i fråga om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.
- (3) Avtalet bör undertecknas med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar, med förbehåll för att avtalet ingås.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet på Europeiska unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2009.

På rådets vägnar

B. ASK

Ordförande

ÖVERSÄTTNING

AVTAL

mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål

EUROPEISKA UNIONEN

och

JAPAN,

SOM ÖNSKAR upprätta effektivare samarbete mellan Europeiska unionens medlemsstater och Japan på området ömsesidig rättslig hjälp i brottmål,

SOM ÖNSKAR att detta samarbete ska bidra till kampen mot brottslighet,

SOM BEKRÄFTAR sitt åtagande att visa respekt för rättvisa, rättsstatsprincipen, demokrati samt rättsväsendets oberoende,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Mål och syfte**

1. Den anmodade staten ska efter framställning av den ansökande staten lämna ömsesidig rättslig hjälp (nedan kallad *rättslig hjälp*) i samband med utredningar, lagföring och andra förfaranden, inbegripet rättsliga förfaranden, rörande brottmål, i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

2. Detta avtal är inte tillämpligt på utlämning, överförande av lagföring i brottmål och verkställighet av domar, förutom förverkanden enligt artikel 25.

*Artikel 2***Definitioner**

I detta avtal gäller följande definitioner:

- a) *avtalslutande parter*: Europeiska unionen och Japan.
- b) *medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen.
- c) *stat*: en medlemsstat eller Japan.
- d) *föremål*: handlingar, registerutdrag och annat bevismaterial.
- e) *egendom*: alla slags tillgångar, såväl fysiska som icke fysiska, av fast eller lös natur, materiella eller immateriella, samt juridiska handlingar eller urkunder som styrker äganderätten till eller rättigheter knutna till sådana tillgångar.
- f) *hjälpmedel*: all slags egendom som på något sätt, helt eller delvis, använts eller varit avsedd att användas för att begå ett brott.

g) *vinning av brott*: all egendom som härrör från eller som direkt eller indirekt förvärvats genom brott.

h) *frysning eller beslag*: tillfälligt förbud mot överlåtelse, omvandling, förfogande över eller förflyttning av egendom eller tillfälligt förvar eller omhändertagande av egendom med stöd av beslut av domstol eller annan behörig myndighet.

i) *förverkande*: straff eller annan åtgärd som beslutas av domstol efter rättegång på grund av en eller flera brottsliga gärningar och som innebär ett bestående berövande av egendom.

*Artikel 3***Den rättsliga hjälpens omfattning**

Den rättsliga hjälpen ska omfatta följande:

- a) Upptagning av vittnesmål eller utsagor.
- b) Möjliggörande av förhör genom videokonferens.
- c) Inhämtande av föremål, även genom verkställande av husrannsakan och beslag.
- d) Inhämtande av uppgifter, handlingar eller rapporter om bankkonton.
- e) Undersökning av personer, föremål eller platser.
- f) Lokalisering och identifiering av personer, föremål eller platser.
- g) Tillhandahållande av föremål som de lagstiftande, administrativa eller rättsliga myndigheterna samt de lokala myndigheterna i den anmodade staten har i sin besittning.

- h) Delgivning av handlingar och lämnande av information till en person om en kallelse att inställa sig i den ansökande staten.
- i) Tillfällig överföring av en frihetsberövad person för vittnesmål eller annat bevissyfte.
- j) Rättslig hjälp i förfaranden rörande frysning eller beslag och förverkande av vinning av eller hjälpmedel för brott.
- k) Annan rättslig hjälp som är tillåten enligt den anmodade statens lagar och överenskommen mellan en medlemsstat och Japan.

Artikel 4

Utseende av centrala myndigheter och deras befogenheter

Varje stat ska utse en central myndighet som ska vara den myndighet som ansvarar för att översända, ta emot och besvara framställningar om rättslig hjälp, verkställa sådana framställningar eller överföra dem till de myndigheter som har behörighet att verkställa sådana framställningar enligt den statens lag. Den centrala myndigheten ska vara någon av de myndigheter som förtecknas i bilaga I till detta avtal.

Artikel 5

Kommunikation mellan centrala myndigheter

1. Framställningar om rättslig hjälp enligt detta avtal ska översändas av den centrala myndigheten i den ansökande staten till den centrala myndigheten i den anmodade staten.

2. De centrala myndigheterna i medlemsstaterna och Japan ska kommunicera direkt med varandra vid tillämpningen av detta avtal.

Artikel 6

Myndigheter med behörighet att utfärda framställningar

De myndigheter som enligt staternas lagar är behöriga att utfärda framställningar om rättslig hjälp enligt detta avtal anges i bilaga II till detta avtal.

Artikel 7

Autentisering

Handlingar som översänds av en stat i enlighet med detta avtal och som bestyrks genom en behörig myndighets eller statens centrala myndighets underskrift eller stämpel behöver inte vara autentiserade.

Artikel 8

Framställningar om rättslig hjälp

1. En framställning ska göras skriftligen av den ansökande staten.

2. Den ansökande staten får i brådskande fall efter att ha varit i kontakt med den anmodade staten göra en framställning genom andra tillförlitliga kommunikationsmedel, inbegripet fax och e-post. I sådana fall ska den ansökande staten omedelbart därefter ytterligare bekräfta framställningen skriftligt, om den anmodade staten begär detta.

3. En framställning ska omfatta följande:

- a) Namnet på den behöriga myndighet som handlägger utredningen, lagföringen eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden.
- b) Uppgifter om föremålet för utredningen, lagföringen eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden.
- c) Information om vilken typ av utredning, lagföring eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, det är fråga om samt i vilket skede denna befinner sig.
- d) Tillämplig lagtext eller en redogörelse för relevanta lagbestämmelser, inbegripet tillämplig straffskala, i den ansökande staten.
- e) En beskrivning av den rättsliga hjälp som begärs.
- f) En beskrivning av syftet med den rättsliga hjälp som begärs.

4. En framställning ska, i den mån det är möjligt och relevant för den rättsliga hjälp som begärs, omfatta följande:

- a) Information om identitet på och vistelseort för varje person av vilken man önskar få vittnesmål, utsagor eller föremål.
- b) En förteckning över de frågor som ska ställas till den person vars vittnesmål eller utsaga önskas.
- c) En exakt beskrivning av personer eller platser som ska undersökas och föremål som ska eftersökas.
- d) En beskrivning av varför den ansökande staten anser att de begärda uppgifterna, handlingarna eller kontoutdragen är relevanta och nödvändiga för brottsutredningen, och annan information som kan underlätta verkställandet av framställningen.
- e) Information om personer, föremål eller platser som ska undersökas.
- f) Information om personer, föremål eller platser som ska lokaliseras eller identifieras.
- g) Information om identitet på och vistelseort för den person som ska delges en handling eller en kallelse, den personens kopplingar till förfarandet samt det sätt på vilket delgivningen ska ske.

h) Information om de ersättningar en person som är kallad av en behörig myndighet i den ansökande staten har rätt till och vilka omkostnader som täcks.

i) En exakt beskrivning av vinningen av brott eller hjälpmedlen, var dessa befinner sig och vem som har dem i sin ägo.

5. En framställning ska, i den mån det är nödvändigt, också omfatta följande:

a) En beskrivning av eventuella särskilda metoder eller förfaranden som ska användas när framställningen verkställs.

b) En redogörelse för skälen till att framställningen ska omfattas av sekretess.

c) All övrig information som bör lämnas till den anmodade staten för att underlätta verkställandet av framställningen.

6. Om den anmodade staten anser att den information som lämnats i en framställning om rättslig hjälp inte är tillräcklig för att uppfylla kraven i detta avtal så att framställningen kan verkställas, får den anmodade staten begära att ytterligare information lämnas.

Artikel 9

Språk

Framställningen och bifogade handlingar ska åtföljas av en översättning till ett i den anmodade staten officiellt språk eller, i alla eller i brådsakade ärenden, till ett språk som anges i bilaga III till detta avtal.

Artikel 10

Verkställande av framställningarna

1. Den anmodade staten ska omedelbart verkställa en framställning i enlighet med de relevanta bestämmelserna i detta avtal. De behöriga myndigheterna i den anmodade staten ska göra sitt bästa för att verkställa en framställning.

2. En framställning ska verkställas genom åtgärder som överensstämmer med den anmodade statens lagar. Den särskilda metod eller det särskilda förfarande som anges i framställningen enligt artikel 8.4 g eller 8.5 a ska följas i den mån detta inte strider mot lagarna i den anmodade staten och när det är praktiskt genomförbart. Om det för den anmodade staten innebär ett praktiskt problem att verkställa framställningen enligt den metod eller det förfarande som beskrivs i framställningen ska den anmodade staten samråda med den ansökande staten för att lösa det praktiska problemet.

3. Om verkställandet av en framställning anses inverka störande på en pågående utredning, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, i den anmodade sta-

ten, får den anmodade staten uppskjuta verkställandet. Den anmodade staten ska informera den ansökande staten om skälen till det uppskjutna verkställandet och samråda om det fortsatta förfarandet. I stället för att uppskjuta verkställandet kan den anmodade staten efter samråd med den ansökande staten göra verkställandet avhängigt av de villkor som anses nödvändiga. Om den ansökande staten godtar sådana villkor ska den uppfylla dem.

4. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att sekretessbelägga att en framställning har gjorts, innehållet i framställningen, resultatet av dess verkställande och annan relevant information om verkställandet av framställningen om den ansökande staten begär detta. Om en framställning inte kan verkställas utan att sådan information röjs, ska den anmodade staten informera den ansökande staten, som sedan ska avgöra huruvida framställningen likväl ska verkställas.

5. Den anmodade staten ska besvara rimliga förfrågningar från den ansökande staten om hur verkställandet av en framställning fortskrider.

6. Den anmodade staten ska omedelbart informera den ansökande staten om resultatet av verkställandet av en framställning och ska förse den ansökande staten med de vittnesmål, utsagor och föremål som på så sätt erhållits, inbegripet varje åberopande från en person, från vilken vittnesmål, utsagor eller föremål efterfrågas, om immunitet, bristande rättskapacitet eller privilegier enligt den ansökande statens lagar. Den anmodade staten ska tillhandahålla originalen eller, om det föreligger rimliga skäl, bestyrkta kopior av registerutdrag och handlingar. Om en framställning inte kan verkställas, helt eller delvis, ska den anmodade staten informera den ansökande staten om skälen till detta.

Artikel 11

Skäl för att vägra rättslig hjälp

1. Rättslig hjälp får vägras om den anmodade staten anser att

a) framställningen gäller ett politiskt brott, eller ett brott med koppling till ett politiskt brott,

b) ett verkställande av framställningen kan komma att kränka dess suveränitet eller medföra fara för dess säkerhet, grunderna för rättsordningen (*ordre public*) eller andra väsentliga intressen. Vid tillämpningen av detta led får den anmodade staten bedöma att verkställandet av en begäran avseende ett brott som är belagt med dödsstraff enligt den ansökande statens lagar eller, i förbindelserna mellan en medlemsstat, så som det anges i bilaga IV till detta avtal, och Japan, ett brott som straffas med livstids fängelse enligt den ansökande statens lagar, kan strida mot väsentliga intressen i den anmodade staten, om inte den anmodade staten och den ansökande staten kommer överens om de villkor på vilka framställningen kan verkställas,

- c) det finns välgrundade skäl att förmoda att framställningen om rättslig hjälp har gjorts i syfte att lagföra eller bestraffa en person på grund av ras, religion, nationalitet, etniskt ursprung, politisk åskådning eller kön, eller att personens ställning kan påverkas negativt av något av dessa skäl,
- d) den person som är föremål för brottsutredning, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, för vilket rättslig hjälp begärs, i den ansökande staten redan slutgiltigt har dömts eller frikänts för samma gärning i en medlemsstat eller Japan, eller
- e) framställningen inte överensstämmer med villkoren i detta avtal.

2. Den anmodade staten får också vägra att ge rättslig hjälp som skulle kräva tvångsåtgärder enligt dess lagar om den finner att den gärning som är föremål för utredning, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, i den ansökande staten inte skulle utgöra ett brott enligt den anmodade statens lagar. I förbindelserna mellan Japan och två medlemsstater, såsom det anges i bilaga IV till detta avtal, kan rättslig hjälp vägras om den anmodade staten finner att det beteende som är föremål för utredning, lagföring eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, i den ansökande staten inte skulle utgöra ett brott enligt den anmodade statens lagar.

3. Rättslig hjälp får inte vägras med hänvisning till banksekretess.

4. Innan den anmodade staten vägrar att ge rättslig hjälp enligt denna artikel ska den samråda med den ansökande staten om den anmodade staten anser att rättslig hjälp kan lämnas på vissa villkor. Om den ansökande staten godtar sådana villkor ska den ansökande staten uppfylla dem.

5. Om rättslig hjälp vägras ska den anmodade staten underätta den ansökande staten om skälen till detta.

Artikel 12

Kostnader

- 1. Den anmodade staten ska bära alla kostnader i samband med verkställandet av en framställning, om inte den ansökande och den anmodade staten har kommit överens om någonting annat.
- 2. Trots bestämmelserna i punkt 1 ska den ansökande staten stå för
 - a) arvoden till sakkunniga,
 - b) kostnader för översättning, tolkning, och utskrifter,
 - c) ersättningar och resekostnader för personer i enlighet med artiklarna 22 och 24,

- d) kostnader för upprättande av en videolänk och för driften av videolänken i den anmodade staten, och

- e) ovanligt stora kostnader

om inte den ansökande och den anmodade staten har kommit överens om någonting annat.

3. Om verkställandet av framställningen skulle innebära ovanligt stora kostnader bör den ansökande och den anmodade staten samråda för att fastställa på vilka villkor framställningen ska verkställas.

Artikel 13

Begränsningar av användningen av vittnesmål, utsagor, föremål eller information

1. Den ansökande staten får inte använda vittnesmål, utsagor, föremål eller någon information, inbegripet personuppgifter, som lämnats eller på annat sätt erhållits enligt detta avtal, för annat ändamål än den utredning, lagföring eller annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, som anges i framställningen, utan föregående samtycke från den anmodade staten. När sådant samtycke lämnas kan den anmodade staten ange de villkor den anser lämpliga.

2. Den anmodade staten får begära att vittnesmål, utsagor, föremål eller någon information, inbegripet personuppgifter, som tillhandahållits eller på annat sätt erhållits enligt detta avtal behandlas med sekretess eller endast används på sådana villkor som den anger. Om den ansökande staten samtycker till sådan sekretess eller godtar sådana villkor ska den uppfylla dem.

3. Om det föreligger exceptionella omständigheter får en stat vid den tidpunkt den tillhandahåller vittnesmål, utsagor, föremål eller någon information, inbegripet personuppgifter, begära att den mottagande staten ska lämna information om hur dessa använts.

Artikel 14

Transport, bevarande och återlämnande av föremål

1. Den anmodade staten kan begära att den ansökande staten transporterar och bevarar föremål som tillhandahållits enligt detta avtal i enlighet med villkor som fastställs av den anmodade staten, inbegripet de villkor som anses nödvändiga för att skydda tredjemans intressen i de föremål som ska överföras.

2. Den anmodade staten får begära att den ansökande staten återlämnar föremål som tillhandahållits enligt detta avtal i enlighet med de villkor som fastställs av den anmodade staten, efter det att föremålen har använts för det ändamål som anges i en framställning.

3. Den ansökande staten ska uppfylla en begäran som görs enligt punkt 1 eller 2. När en sådan begäran har gjorts ska den ansökande staten inte undersöka föremålen utan föregående samtycke från den anmodade staten om undersökningen skadar eller skulle kunna skada dem.

Artikel 15

Upptagning av vittnesmål eller utsagor

1. Den anmodade staten ska ta upp vittnesmål eller utsagor. Den anmodade staten ska använda tvångsåtgärder för detta, om sådana åtgärder är nödvändiga och den ansökande staten lämnar information till den anmodade staten som innebär att dessa åtgärder är motiverade enligt den anmodade statens lagar.

2. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att se till att de personer som anges i en framställning om upptagning av vittnesmål eller utsagor kan vara närvarande under verkställandet av framställningen och för att göra det möjligt för dessa personer att ställa frågor till den person vars vittnesmål eller utsaga ska tas upp. Om sådana direkta frågor inte tillåts ska dessa personer tillåtas lägga fram frågor som ska ställas till den person vars vittnesmål eller utsaga ska tas upp.

3. Om en person vars vittnesmål eller utsaga ska tas upp i enlighet med denna artikel åberopar immunitet, bristande rättsskapacitet eller privilegium enligt den ansökande statens lagar, kan vittnesmål eller utsagor ändå upptas, om inte framställningen innehåller ett uttalande av den ansökande staten som innebär att om immunitet, bristande rättsskapacitet eller privilegier åberopas får vittnesmål eller utsagor inte tas upp.

Artikel 16

Förhör genom videokonferens

1. Om en person befinner sig i den anmodade staten och ska höras som vittne eller sakkunnig av den ansökande statens behöriga myndigheter får den anmodade staten möjliggöra att ett vittnesmål eller en utsaga tas upp från den personen av de behöriga myndigheterna genom videokonferens, om ett sådant förhör är nödvändigt för den ansökande statens förfarande. Den ansökande och den anmodade staten ska, om det är nödvändigt, samråda för att lösa sådana juridiska, tekniska eller logistiska problem som kan uppstå när framställningen verkställs.

2. Följande regler ska gälla vid förhör genom videokonferens, om inte den ansökande och den anmodade staten har kommit överens om annat:

- a) Myndigheten i den anmodade staten ska identifiera den person som ska förhöras enligt framställningen, och kalla personen så att denne kan inställa sig för förhör.
- b) Förhöret ska ledas direkt av eller under överinseende av den behöriga myndigheten i den ansökande staten, i enlighet med den statens lagar och de grundläggande principerna i den anmodade statens lagar.

c) Myndigheten i den anmodade staten ska vara närvarande vid förhöret, vid behov biträdd av en tolk, som observatör. Om myndigheten i den anmodade staten anser att den anmodade statens grundläggande rättsprinciper åsidosätts under förhöret, ska den omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att förhöret fortsätter i enlighet med dessa principer.

d) På begäran av den ansökande staten eller den person som ska förhöras ska den anmodade staten, om det är nödvändigt, se till att personen biträds av en tolk.

e) Den person som ska förhöras får åberopa den rätt att inte vittna som han eller hon skulle ha enligt antingen den ansökande eller den anmodade statens lagar. Även andra åtgärder som är nödvändiga för att skydda personen ska vidtas enligt överenskommelse mellan myndigheterna i den ansökande och den anmodade staten.

Artikel 17

Inhämtande av föremål

1. Den anmodade staten ska inhämta föremål. Den anmodade staten ska använda tvångsåtgärder, inbegripet husrannsakan och beslag, för detta, om sådana åtgärder är nödvändiga och den ansökande staten lämnar information till den anmodade staten som innebär att dessa åtgärder är motiverade enligt den anmodade statens lagar.

2. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att se till att de personer som anges i en framställning om inhämtande av föremål kan vara närvarande under verkställandet av framställningen.

Artikel 18

Bankkonton

1. Den anmodade staten ska bekräfta om en fysisk eller juridisk person som är föremål för en brottsutredning innehar eller kontrollerar ett eller flera bankkonton i de banker som anges i framställningen.

2. Den anmodade staten ska tillhandahålla angivna uppgifter, handlingar eller kontoutdrag avseende angivna konton samt utdrag över transaktioner som under en viss angiven period har genomförts via de konton som anges i framställningen, eller som fastställs i enlighet med punkt 1 samt angivna uppgifter, handlingar eller kontoutdrag om eventuella sändande och mottagande konton.

3. De skyldigheter som fastställs i denna artikel ska enbart gälla i den mån informationen finns hos den kontoförande banken.

4. Den anmodade staten får göra verkställandet av en framställning enligt punkterna 1 och 2 beroende av samma villkor som den tillämpar för framställningar om inhämtande av föremål.

Artikel 19

Undersökning av personer, föremål eller platser

1. Den anmodade staten ska undersöka personer, föremål och platser. Den anmodade staten ska använda tvångsåtgärder för detta om sådana åtgärder är nödvändiga och den ansökande staten lämnar information till den anmodade staten som innebär att dessa åtgärder är motiverade enligt den anmodade statens lagar.

2. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att se till att de personer som anges i framställningen om undersökande av personer, föremål eller platser kan vara närvarande under verkställandet av framställningen.

Artikel 20

Lokalisering eller identifiering av personer, föremål eller platser

Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att lokalisera eller identifiera personer, föremål och platser.

Artikel 21

Tillhandahållande av föremål som de lagstiftande, administrativa, rättsliga eller lokala myndigheterna har i sin besittning

1. Den anmodade staten ska till den ansökande staten överlämna alla föremål som finns i den anmodade statens lagstiftande, administrativa eller rättsliga myndigheters såväl som lokala myndigheters besittning och som är tillgängliga för allmänheten.

2. Den anmodade staten ska göra sitt bästa för att till den ansökande staten överlämna föremål, inbegripet kriminalregister, som finns i den anmodade statens lagstiftande, administrativa eller rättsliga myndigheters såväl som lokala myndigheters besittning och som inte är tillgängliga för allmänheten, i samma omfattning och på samma villkor som dessa skulle vara tillgängliga för den anmodade statens utredande myndigheter och åklagarmyndigheter.

Artikel 22

Delgivning av handlingar och information till en person om en kallelse

1. Den anmodade staten ska till personer i den anmodade staten ombesörja delgivning av handlingar, inbegripet delgivning av kallelsor eller andra handlingar som kräver att en person inställer sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten. Den anmodade staten ska informera en person i den staten om denne uppmanas att inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten.

2. Om en framställning avser delgivning av handlingar som kräver att en person inställer sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten ska framställningen ha inkommit till den centrala myndigheten i den anmodade staten senast femtio (50) dagar före den dag då personen ska inställa sig. I brådskande fall kan den anmodade staten godta undantag från detta krav.

3. När den ansökande staten vet att mottagaren inte förstår det språk på vilket de handlingar som delges eller översänds i enlighet med punkt 1 är avfattade eller till vilket de är översatta, ska den ansökande staten sträva efter att översätta handlingarna, eller ska åtminstone översätta de viktiga delarna av dem till ett språk som mottagaren förstår.

4. Handlingar som delges enligt punkt 1 ska åtföljas av en förklaring om att mottagaren hos den behöriga myndighet som har utfärdat handlingen eller hos andra myndigheter i den ansökande staten kan få upplysningar om sina grundläggande rättigheter och skyldigheter, där sådana förekommer, när det gäller handlingarna.

5. När den anmodade staten informerar om resultatet av delgivning av handlingar enligt artikel 10.6 ska den överlämna bevis på delgivningen genom ett kvitto som dateras och skrivs under av den person som delgivits handlingarna eller genom en förklaring från den anmodade staten om att delgivning skett, samt om datum, plats och sättet för delgivning. Den anmodade staten ska på begäran av den ansökande staten om möjligt omedelbart informera den ansökande staten om svaret från den person som i enlighet med punkt 1 uppmanas eller anmodas att inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten.

6. En person som i enlighet med punkt 1 har uppmanats eller anmodats att inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten men som inte inställer sig ska inte av detta skäl kunna underkastas något straff eller bli föremål för några tvångsåtgärder i den ansökande staten, oberoende av om det anges något annat i framställningen eller i de handlingar som delges eller översänds.

Artikel 23

Immunitet

1. En person som i enlighet med artikel 22.1 uppmanas eller anmodas att inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten ska inte

a) bli föremål för frihetsberövande eller någon annan inskränkning av sin personliga frihet i den staten med anledning av någon gärning eller fällande dom som hänför sig till tiden före personens avresa från den anmodade staten, eller

b) tvingas att vittna eller delta i någon annan utredning, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, än det förfarande som anges i framställningen.

2. Om den immunitet som föreskrivs i punkt 1 inte kan tillhandahållas ska den ansökande staten ange detta i framställningen eller i de delgivna handlingarna så att personen kan informeras om detta och kan besluta huruvida han eller hon ska inställa sig hos den behöriga myndigheten i den ansökande staten.

3. Den immunitet som avses i punkt 1 ska upphöra att gälla om

a) personen har haft möjlighet att avresa men trots det frivilligt har stannat i den ansökande staten i femton (15) på varandra följande dagar efter den tidpunkt då hans eller hennes närvaro inte längre krävs av den behöriga myndigheten eller från den dag då han eller hon inte infann sig hos den myndigheten i enlighet med kallelsen, eller om

b) personen efter att ha lämnat den ansökande staten frivilligt återvänder till denna.

4. Om den ansökande staten vet att den immunitet som avses i punkt 1 har upphört att gälla enligt punkt 3 a eller b ska den ansökande staten utan dröjsmål informera den anmodade staten om detta, om denna information begärs av den anmodade staten och anses nödvändig av den ansökande staten.

Artikel 24

Tillfällig överföring av frihetsberövade personer

1. En person som är frihetsberövad i den anmodade staten och vars närvaro i den ansökande staten är nödvändig för vittnesmål eller annat bevissyfte ska tillfälligt överföras till den ansökande staten om personen samtycker och om den ansökande och den anmodade staten är ense om detta, när det är tillåtet enligt den anmodade statens lagar.

2. Den ansökande staten ska hålla den person som överförs i enlighet med punkt 1 i förvar i den ansökande staten, såvida inte den anmodade staten tillåter något annat.

3. Den ansökande staten ska omedelbart återbördä den person som har överförts till den anmodade staten, i enlighet med vad som överenskommits på förhand eller i enlighet med vad som annars överenskommits mellan den ansökande och den anmodade staten.

4. Den överförda personen ska i den anmodade staten tillgodoräknas tid som avtjänats av påföljden i den ansökande staten.

5. Den person som överförs till den ansökande staten i enlighet med denna artikel ska åtnjuta immunitet i enlighet med artikel 23.1 i den ansökande staten tills personen återvänder till den anmodade staten, om inte personen samtycker till att avlägga vittnesmål eller delta i annan utredning, lagföring eller

annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, än det förfarande som anges i framställningen och den ansökande och den anmodade staten enas om detta.

6. En person som inte samtycker till överföring i enlighet med denna artikel ska inte med anledning av detta kunna underkastas något straff eller bli föremål för några tvångsåtgärder i den ansökande staten, oberoende av om det anges något annat i framställningen.

Artikel 25

Frysning eller beslag och förverkande av vinning av brott eller hjälpmedel

1. Den anmodade staten ska, i den utsträckning som dess lagar tillåter, bistå vid förfaranden som har samband med frysning eller beslag och förverkande av vinning av brott eller hjälpmedel.

2. En framställning om förverkande i enlighet med punkt 1 ska åtföljas av ett beslut av en domstol eller en annan rättslig myndighet om förverkande.

3. Den anmodade stat som har vinning av brott eller hjälpmedel i förvar kan helt eller delvis överföra denna vinning av brott eller dessa hjälpmedel till den ansökande staten, i den mån detta är tillåtet i enlighet med lagen i den anmodade staten och på sådana villkor som den anser lämpliga.

4. Vid tillämpningen av denna artikel ska legitima rättigheter och intressen hos tredje man i god tro respekteras i enlighet med lagen i den anmodade staten.

Artikel 26

Informationsutbyte på eget initiativ

1. Medlemsstaterna och Japan får, utan föregående framställning, utbyta information rörande brottmål i den utsträckning detta är tillåtet enligt den tillhandahållande statens lagar.

2. Den stat som tillhandahåller informationen får ställa villkor för den mottagande statens användning av informationen. I sådana fall ska den stat som tillhandahåller informationen på förhand informera den mottagande staten om vilken sorts information som kan tillhandahållas och om de villkor som gäller. Den mottagande staten ska vara bunden av dessa villkor om den samtycker till dem.

Artikel 27

Förhållandet till andra instrument

1. Inget i detta avtal ska hindra någon stat från att begära rättslig hjälp eller tillhandahålla rättslig hjälp i enlighet med andra tillämpliga internationella avtal eller enligt statens tillämpliga lagar.

2. Inget i detta avtal ska hindra en medlemsstat eller Japan från att ingå internationella avtal som bekräftar, kompletterar, utvidgar eller utökar bestämmelserna i avtalen.

Artikel 28

Samråd

1. De centrala myndigheterna i medlemsstaterna och Japan ska, om så är nödvändigt, samråda för att lösa eventuella svårigheter angående verkställandet av en framställning och underlätta snabb och effektiv rättslig hjälp i enlighet med detta avtal, och de får besluta om sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för detta ändamål.

2. De avtalsslutande parterna ska i förekommande fall samråda om alla frågor som kan uppstå angående tolkningen eller tillämpningen av avtalet.

Artikel 29

Territoriell tillämpning

1. Detta avtal ska tillämpas på Japans territorium och, när det gäller Europeiska unionen, på

- a) medlemsstaternas territorier, och
- b) territorier för vilkas yttre förbindelser en medlemsstat ansvarar, eller länder som inte är medlemsstater men för vilka en medlemsstat har andra skyldigheter avseende yttre förbindelser, om de avtalsslutande parterna kommer överens om detta genom utväxling av diplomatiska noter, med vederbörlig bekräftelse av den berörda medlemsstaten.

2. Tillämpningen av detta avtal på ett territorium eller land till vilket tillämpningen utvidgats i enlighet med punkt 1 b kan sägas upp med sex månaders skriftligt varsel av endera avtalsslutande parten genom en skriftlig anmälan på diplomatisk väg till den andra avtalsslutande parten, när detta vederbörligen bekräftas av den berörda medlemsstaten och Japan.

Artikel 30

Bilagornas förhållande till avtalet

Bilagorna till detta avtal utgör en integrerad del av avtalet. Bilagorna I, II och III får ändras efter skriftligt ömsesidigt medgivande av de avtalsslutande parterna, utan att detta avtal ändras.

Artikel 31

Ikraftträdande och uppsägning

1. Detta avtal träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då de avtalsslutande parterna utväxlar diplomatiska noter där de meddelar varandra att deras respektive interna förfaranden för detta avtals ikraftträdande har avslutats.

2. Detta avtal ska tillämpas på alla framställningar om rättslig hjälp som lämnas fram på eller efter den dag då detta avtal träder i kraft, oberoende av om de gärningar som är relevanta för framställningen begicks före, på eller efter den dagen.

3. En avtalsslutande part kan säga upp avtalet när som helst genom skriftligt varsel till den andra avtalsslutande parten, varvid uppsägningen får verkan sex månader efter dagen för anmälan.

TILL BEVIS HÄR PÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

UPPRÄTTAT i två exemplar på engelska och japanska språken, vilka båda texter är lika giltiga, och undertecknat i Bryssel den 30 november 2009, och i Tokyo den 15 december 2009. Detta avtal ska även upprättas på bulgariska, danska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, och de avtalsslutande parterna ska godkänna dessa språkversioner genom utväxling av diplomatiska noter.

På Europeiska unionens vägnar

På Japans vägnar

BILAGA I

DE CENTRALA MYNDIGHETERNA

De avtalsslutande parternas centrala myndigheter är följande:

Konungariket Belgien: Service Public Fédéral Justice/Federal Overheidsdienst Justitie, avdelningen för internationellt straffrättsligt samarbete.

Republiken Bulgarien: Justitieministeriet.

Republiken Tjeckien:

- innan målet tas upp vid domstol (dvs. förfarandena före rättegång): högsta allmänna åklagarens kansli i Tjeckien, och
- efter det att målet har tagits upp vid domstol (dvs. rättegångsskedet i de straffrättsliga förfarandena): Tjeckiens justitieministerium.

Konungariket Danmark: Justitieministeriet.

Förbundsrepubliken Tyskland: Förbundsämbetsverket för justitiefrågor.

Republiken Estland: Justitieministeriet.

Irland: justitieministern och ministern för jämställdhet och lagstiftningsrevision eller en person som utses av den ministern.

Republiken Grekland: Justitieministeriet och ministeriet för öppenhet och mänskliga rättigheter.

Konungariket Spanien: Justitieministeriet, undergeneraldirektoratet för internationellt rättsligt samarbete.

Republiken Frankrike: Justitieministeriet, avdelningen för internationell ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och benådningar.

Republiken Italien: Justitieministeriet, avdelningen för rättsliga frågor – generaldirektoratet för brottmål.

Republiken Cypern: Justitieministeriet och ministeriet för allmän ordning.

Republiken Lettland:

- under förundersökningen, fram till åtal: statspolisen,
- under förundersökningen tills målet tas upp vid domstol: allmänna åklagarens kansli, och
- under rättegången: justitieministeriet.

Republiken Litauen:

- Litauens justitieministerium, och
- Litauens riksåklagares kansli.

Storhertigdömet Luxemburg: Riksåklagaren.

Republiken Ungern:

- Justitie- och polisministeriet, och
- riksåklagarens kansli.

Republiken Malta: Attorney Generals kansli.

Konungariket Nederländerna: Justitieministeriet i Haag.

Republiken Österrike: Justitieministeriet.

Republiken Polen:

— före rättegången: riksåklagarens kansli,

— under rättegången: Justitieministeriet.

Republiken Portugal: Riksåklagarens kansli.

Rumänien: Ministeriet för justitiefrågor och medborgerliga friheter, generaldirektoratet för samarbete, direktoratet för internationell rätt och fördrag, avdelningen för internationellt straffrättsligt samarbete.

Republiken Slovenien: Justitieministeriet, direktoratet för internationellt samarbete och internationell rättslig hjälp.

Republiken Slovakien:

— i förfaranden före rättegången: riksåklagarens kansli,

— i rättegångsskedet: justitieministeriet, och

— för mottagande: justitieministeriet.

Republiken Finland: Justitieministeriet.

Konungariket Sverige: Justitiedepartementet.

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland: Inrikesdepartementet (Home Office) (Förenade kungarikets centrala myndighet), Hennes majestäts skatte- och tullmyndighet (Her Majesty's Revenue and Customs), Kriminalavdelningen (Crown Office) och Åklagarmyndigheten (Procurator Fiscal Service).

Japan: Justitieministern och nationella kommissionen för allmän säkerhet eller personer som utsetts av dessa.

BILAGA II

Med avseende på artikel 6 i detta avtal är de myndigheter som i enlighet med staternas nationella lagar kan göra framställningar om rättslig hjälp enligt avtalet följande:

Konungariket Belgien: de rättsliga myndigheterna; detta ska förstås som medlemmar av rättsväsendet med ansvar för tillämpning av lagen, undersökningsdomare och medlemmar av offentliga åklagarämbetet.

Republiken Bulgarien: Republiken Bulgariens högsta kassationsåklagares kansli för straffrättsliga förfaranden före rättegång och domstolarna i Republiken Bulgarien för pågående mål i rättegångsskedet av straffrättsliga förfaranden.

Republiken Tjeckien: allmänna åklagare och domstolar i Tjeckien.

Konungariket Danmark:

- distriktsdomstolar, högre domstolar och högsta domstolen,
- allmänna åklagarämbetet, vilket inbegriper:
 - Justitieministeriet,
 - riksåklagaren,
 - allmänna åklagaren, och
 - polischefer.

Förbundsrepubliken Tyskland:

- Förbundsjustitieministeriet,
- Förbundsdomstolen, Karlsruhe,
- Riksåklagaren vid förbundsdomstolen, Karlsruhe,
- Förbundsämbetsverket för justitiefrågor,
- Baden-Württembergs justitieministerium, Stuttgart,
- Bayerns ministerium för justitiefrågor och konsumentskydd, München,
- Senatsdepartementet för justitiefrågor, Berlin,
- Brandenburgs justitieministerium, Potsdam,
- Senatorm för justitiefrågor och konstitutionella frågor i den fria Hansastaden Bremen, Bremen,
- Justitiemyndigheten i den fria Hansastaden Hamburg, Hamburg,
- Hessens ministerium för justitiefrågor, integration och Europafrågor, Wiesbaden,
- Mecklenburg-Vorpommerns justitieministerium, Schwerin,
- Niedersachsens justitieministerium, Hannover,
- Nordrhein-Westfalens justitieministerium, Düsseldorf,
- Rheinland-Pfalz justitieministerium, Mainz,
- Saarlands justitieministerium, Saarbrücken,
- Sachsens justitieministerium, Dresden,

- Sachsen-Anhalts justitieministerium, Magdeburg,
- Schleswig-Holsteins ministerium för justitiefrågor, jämställdhet och integration, Kiel,
- Thüringens justitieministerium, Erfurt,
- högre regionala domstolar,
- regionala domstolar,
- lokala domstolar,
- högsta allmänna åklagaren vid högre regionala domstolar,
- åklagare vid regionala domstolar,
- Centralkontoret vid landsjustitieförvaltningen för undersökning av nazistiska brott, Ludwigsburg,
- Förbundskriminalpolisens huvudkontor,
- Tyska tullutredningsmyndighetens huvudkontor.

Republiken Estland: domare och åklagare.

Irland: riksåklagaren.

Republiken Grekland: allmänna åklagarens kansli vid appellationsdomstolen.

Konungariket Spanien: domare vid brottsdomstolar samt åklagare.

Republiken Frankrike:

- första ordförande, ordförande, domare vid brottmålsdomstolar,
- undersökningsdomare vid sådana domstolar,
- medlemmar av allmänna åklagarämbetet vid sådana domstolar:
 - första allmänna åklagare,
 - ställföreträdande första allmänna åklagare,
 - biträdande första allmänna åklagare,
 - allmänna åklagare och biträdande allmänna åklagare,
 - företrädare för allmänna åklagare vid polisdomstolar, och
 - allmänna åklagare vid militära domstolar.

Republiken Italien:

Åklagare:

- riksåklagaren,
- biträdande riksåklagaren,
- riksåklagaren för militära domstolar,
- biträdande riksåklagaren för militära domstolar,
- allmänna åklagaren,

- biträdande allmänna åklagaren,
- allmänna åklagaren för militära domstolar,
- biträdande allmänna åklagaren för militära domstolar.

Domare:

- fredsdomare,
- undersökningsdomare,
- förundersökningsdomare,
- vanliga domstolar,
- militära domstolar,
- tingsrätter,
- appellationsdomstolar,
- appellationstingsrätter,
- militära appellationsdomstolar,
- kassationsdomstolen.

Republiken Cypern:

- Republikens Attorney General,
- polischefen,
- tullchefen,
- medlemmar av enheten för bekämpning av penningtvätt (MOKAS), samt
- alla andra myndigheter och personer som har rätt att göra utredningar och väcka åtal i republiken Cypern.

Republiken Lettland: utredare, åklagare och domare.

Republiken Litauen: domare och åklagare.

Storhertigdömet Luxemburg: de rättsliga myndigheterna: detta ska förstås som medlemmar av rättsväsendet med ansvar för tillämpning av lagen, undersökningsdomare och medlemmar av offentliga åklagarämbetet.

Republiken Ungern: åklagares kanslier samt domstolar.

Republiken Malta:

- tingsrätt,
- ungdomsdomstol,
- brottmålsdomstol och appellationsdomstol för brottmål,
- Attorney General,
- ställföreträdande Attorney General,
- jurister vid Attorney Generals kansli, och
- domare.

Konungariket Nederländerna: medlemmar av domarkåren som ansvarar för att förvalta lagen, utredningsdomare och medlemmar av åklagarmyndigheten.

Republiken Österrike: domstolar och åklagare.

Republiken Polen: åklagare och domstolar.

Republiken Portugal: åklagarämbeten i utredningsskedet, undersökningsdomare och rättegångsdomare.

Rumänien: domstolar och åklagarnas kanslier vid domstolarna.

Republiken Slovenien:

- domare vid lokala domstolar,
- utredningsdomare,
- domare vid distriktsdomstolar,
- domare vid högre domstolar,
- domare vid högsta domstolen,
- domare vid konstitutionella domstolen,
- distriktsstatsåklagare,
- högre statsåklagare,
- högsta statsåklagare.

Republiken Slovakien: domare och åklagare.

Republiken Finland:

- justitieministeriet,
- tingsrätterna, hovrätterna och högsta domstolen,
- allmänna åklagare,
- polismyndigheterna, tullmyndigheterna och tjänstemän vid gränsbevakningen i egenskap av förundersökningsmyndigheter enligt lagen om förundersökningar.

Konungariket Sverige: domstolar och åklagare.

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland: domstolar och åklagare.

Japan:

- domstolar,
 - presiderande domare,
 - domare,
 - allmänna åklagare,
 - tjänstemän som biträder allmänna åklagare, och
 - kriminalpolistjänstemän.
-

BILAGA III

Med avseende på artikel 9 i detta avtal kan medlemsstaterna och Japan godta följande språk:

Konungariket Belgien: franska, nederländska och tyska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Bulgarien: bulgariska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Tjeckien: tjeckiska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Konungariket Danmark: danska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Förbundsrepubliken Tyskland: tyska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Estland: estniska och engelska i samtliga fall.

Irland: engelska och iriska i samtliga fall.

Republiken Grekland: grekiska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Konungariket Spanien: spanska i samtliga fall.

Republiken Frankrike: franska i samtliga fall.

Republiken Italien: italienska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Cypern: grekiska och engelska i samtliga fall.

Republiken Lettland: lettiska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Litauen: litauiska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Storhertigdömet Luxemburg: franska och tyska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Ungern: ungerska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Malta: maltesiska i samtliga fall.

Konungariket Nederländerna: nederländska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Österrike: tyska i samtliga fall och engelska i brådslande fall.

Republiken Polen: polska i samtliga fall.

Republiken Portugal: portugisiska i samtliga fall och engelska eller franska i brådslande fall.

Rumänien: rumänska, engelska eller franska i samtliga fall. När det gäller längre dokument reserverar sig Rumänien rätten att i särskilda fall kräva en rumänsk översättning eller låta göra en på den ansökande statens bekostnad.

Republiken Slovenien: slovenska och engelska i samtliga fall.

Republiken Slovakien: slovakiska i samtliga fall.

Republiken Finland: finska, svenska och engelska i samtliga fall.

Konungariket Sverige: Svenska, danska eller norska i samtliga fall, om inte den myndighet som handlägger ansökningen tillåter något annat i det enskilda fallet.

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland: engelska i samtliga fall.

Japan: japanska i samtliga fall och engelska i brådslande fall. Japan förbehåller sig dock rätten att i vissa brådslande fall begära översättning till japanska med anledning av en framställning från en ansökande stat som inte accepterar översättning till engelska enligt denna bilaga.

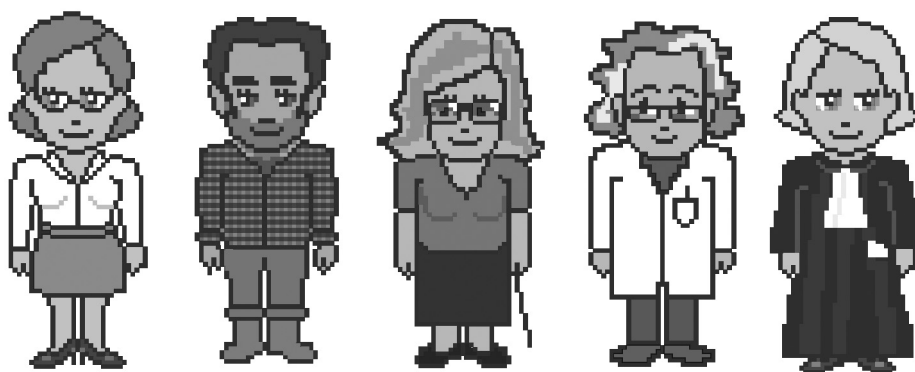
BILAGA IV

Beträffande artikel 11.1 b i detta avtal avses i den punkten med "en medlemsstat" Republiken Portugal.

Beträffande artikel 11.2 i detta avtal är de "två medlemsstater" som avses i den punkten Republiken Österrike och Republiken Ungern.

EU Book shop

Här finns alla
EU-publikationer
du vill ha!

bookshop.europa.eu

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV